

четата, щото тя да нѣма нидѣ никакво пристанище. Тоя начинъ е още по-лошавъ. Ако четата и да не е дѣлжна да защищава едно опредѣленно срѣдоточие, то въ това сѣщо време тя е принудена да влѣче слѣдъ себѣ си цѣли товари, които почти сѣкога ще да ѝ препятствуватъ да преминува отъ едно мѣсто на друго. Сѣки може да си представи въ какво положение ще да са намира оная чета, която води слѣдъ себѣ си плѣнници, множество ранени и сѣкакви нужни и ненужни предмѣти. Освѣнъ това, неприятельтъ ще да употрѣби сичките си сили да отнѣме принадлежностите на четата при най-малкото нещастие; а (щото е най-лошаво) четниците, намѣсто да извършватъ своите дѣлжности, ще да са стараятъ да плякосатъ пляката и да побѣгнатъ. А ако бѣде нарѣдено така, щото пляката, болните и раненните, като са събератъ по-много, да са пращатъ въ главниятъ лагерь, т. е. въ болниците на главната войска, то трѣба да са опредѣлатъ и хора, които ще да ги за-